

NL

Lieve families van F.Z.G.
Lieve vrienden,

Ter gelegenheid van het Internationaal jaar van het Gezin zou ik mij graag tot u richten, ouders, en tot u kinderen... Wij hebben allen het belang ingezien van het verenigd Gezin als bodem waarin het kind geworteld is. Een gezin waarvan wij de waarden hebben trachten te peilen... met het oog op Geluk, Veiligheid, opvoeding en vorming van het kind... In dit gezin zal het kind ervaren wat Tederheid, Trouw, Vergiffenis, Vreugde en Vrede is... en deze ervaring zal het op zijn beurt bekwaam maken tot het overdragen van deze steeds actuele waarden aan het gezin dat het zal stichten, in de maatschappij die het zal bouwen met anderen, wetende dat dit niet zonder moeilijkheden zal gaan.

Wat baat het een kind, te leven in zijn eigen land, met mensen van zijn ras, van zijn cultuur, als het niet geniet van een warme onvoorwaardelijke liefde, geworteld in het gezin?

Johannes-Paulus II heeft zich in een brief gericht tot de gezinnen. Wij worden overstelpt met kranten, allerlei lectuur, TV-programma's, enz... Maar ik nodig u uit deze brief te lezen, erover na te denken en ernaar te leven.

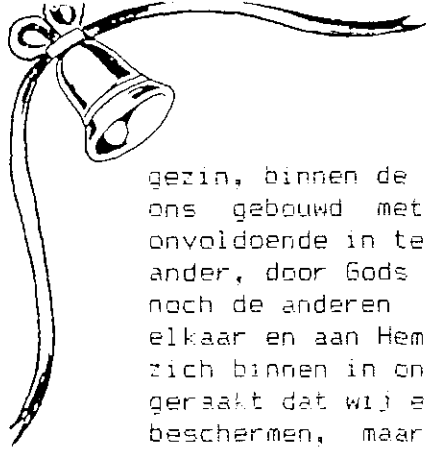
De familie vormt een band tussen de generaties. Ze heeft haar wortels in het Koninkrijk van God... want wij hebben allen familieleden in het hiernamaals... Het uitwisselen van de ervaring tussen de generaties is een waardevolle leerschool van respect voor de ander... van de jongste tot de oudste.

Wij beleven nochtans nu in de wereld een reusachtige samenzwering tegen het gezin, dit wil zeggen tegen de Liefde. Alles schijnt samen te spannen om het gezin te kwetsen en te vernietigen. Economische beperkingen, wettelijke maatregelen, de media die de waarheid geweld aandoen... alles wat de liefde aantast, verwoest het gezin.

Wij zijn allemaal op zoek naar een gelukkiger leven. Wij denken maar al te vaak dat wij dit kunnen vinden in een hogere levensstandaard. Comfortabeler stoelen kopen of een wagen van het laatste model, of de nieuwste hi-fi keten, een magnetron, ontspanning,...zoveel "genots"-middelen die ons leven moeten veraangenamen. Het is waar dat sommige aankopen het leven aangenamer maken, ons tijd doen winnen! Het geluk dat zij ons brengen is nochtans van korte duur... en het leven kan verder gaan met datzelfde onvoldaan en leeg gevoel.

Wij zoeken dan naar andere middelen die ons een groter geluk moeten brengen. Wij veranderen structuren om meer vrijheid te hebben...Maar ook dat is niet noodzakelijk een waarborg voor een gelukkiger leven...

Het juiste antwoord op onze zoektocht naar Geluk is onze blik te richten op ons innerlijke. Er werden muren opgetrokken tussen de partners, binnen het

gezin, binnen de leefgemeenschap,... en dat sedert jaren. Deze muren zijn door ons gebouwd met stenen van haat, wrok, onverschilligheid - door ons onvoldoende in te spannen om ons te verzoenen en ons open te stellen voor de ander, door Gods gave in ieder van ons niet te herkennen, door noch onszelf noch de anderen echt te beminnen, door niet genoeg aandacht te schenken aan elkaar en aan Hem die het dichtst bij ons staat. Deze structuren ontwikkelen zich binnen in ons sinds onze prille jeugd... wij zijn er zodanig aan gewoon geraakt dat wij er ons geen rekenschap van geven... Wij denken er ons mee te beschermen, maar in werkelijkheid verhinderen zij een echte relatie met onszelf, met de anderen, met God... Hoe kunnen we deze muren slopen, geleidelijk en met zachte hand...?

Wij hebben zopas het feest van Pasen gevierd. Wij hebben Jezus gevolgd in Zijn lijden, Zijn strijd, Zijn dood en Zijn Verrijzenis. De Vader van de leugen heeft Jezus op de proef gesteld, zoals hij vandaag het fundamenteel respect voor het menselijk leven in het hart van de mensen op de proef stelt. Het gezin bevindt zich in de vuurlijn van een strijd tussen het goede en het kwade, tussen het leven en de dood, tussen de liefde en alles wat zich tegen de Liefde keert.

Jezus toont ons de Weg van de Liefde. In Zijn leven als mens heeft Hij de Liefde van de Vader ontvangen door de genade van de H. Geest : "Gij zijt mijn Zoon, de welbeminde, in U heb ik mijn behagen gesteld". Door die Liefde gesterkt heeft Hij kunnen zeggen : "Ik doe alles wat de Vader mij vraagt". Dat ontmoetingen, dat de wijsheid uit de parabels ons de Blijde Boodschap moge brengen uit het Evangelie waar wij een Jezus ontdekken die in staat is mensen "die anders zijn" oprecht te aanvaarden, zuiver te beminnen. Ondanks die muren om ons heen toont God ons hoe wij ons leven, ons gezin terug kunnen inrichten,... hoe wij aan de gave van God, die woont in ons en in ons gezin, de kans bieden om aan ons zijn, ons bestaan, onze relaties vorm te geven. Onze kracht, onze talenten aanvaarden als deel van ons leven en als aan gave Gods en Hem daarvoor danken... "Voor elke zwakheid die we bij onszelf vaststellen... ten minste vijf krachten in ons ontdekken..." zei ons Pater Köfler toen ik in Engeland in opleiding was. Deze methode kan ons persoonlijk helpen, maar ook bij onze relaties met de anderen.

Ik heb onlangs Marie-France Botte ontmoet. Zij zet zich in voor de strijd tegen de ongehoorde internationaal georganiseerde kinderprostitutie, waarvan zoveel kinderen het onschuldig slachtoffer zijn. Dit mag niet verzwegen worden. Dit moet van de daken geschreeuwd worden... terwille van de kinderen... terwille van God! Wij hebben aanvaard het werk van Marie-France Botte te steunen. U zult nog kunnen kennismaken met haar indringende getuigenis.

Onze gezinnen zijn allen min of meer belaagd door de krachten die sluiks doorsijpelen in de media, de literatuur, de spelen en zelfs in de schoolboeken. Het is een echte strategie die de vernietiging van de diepere waarden van het leven, van de relaties op het oog heeft. Ik deel in de onzekerheid van de echtbaren, de Ouders, de kinderen.

Dat dit Paasfeest ons moge leren beminnen...

de Ander, alle anderen, te eerbiedigen en te waarderen...

te strijden tegen alles wat ons tegen elkaar opzet, tegen de uitbuiting van kinderen...

de weg te gaan van de beproeving, de gehoorzaamheid aan het

Evangelie, de innerlijke armoede, de dood die het leven geeft...

Het graankorreltje dat in de aarde valt en sterft, brengt overvloedig vruchten voort!

Zelig Paasfeest!

G. Anandi K.

Nieuws van Jesu Ashram - MATGARA

16 februari 1994.

Beste Zuster Anandi, Mijnheer en Mevrouw Ewin,
Beste Vrienden,

Ik stuur u enkele foto's van de inhuldiging van het Onze-Lieve-Vrouwebeeld, die heeft plaats gehad in onze kapel op kerstmorgen. Het is een prachtig beeld en talrijk zijn dan ook de mensen die hun bewondering ervoor hebben uitgesproken. Ter gelegenheid van de inzegening van de nieuwe vleugel van het ziekenhuis door Bisschop Eric op 26 januari 11, werd het beeld overgebracht van de kapel naar de foyer van de nieuwe vleugel. Ik ben ervan overtuigd dat, door bemiddeling van Maria, Jezus alle arme zieken zal zegenen die hier voorbij zullen komen.

Misschien hebt u al horen spreken over het programma van de Canadese TV (CBC), "De Man die leeft". David Cherniac heeft zopas de opname van een film beëindigd hier in Jesu Ashram die vertoond wordt op die zender op woensdag 30 maart om 7h30. Bij de realisatie van die film heb ik mijn zeg niet gehad. Ik ben dan ook benieuwd om te zien in hoeverre hij beantwoordt aan de werkelijkheid.

Tijdens de wintervakantie hebben wij vanuit het weeshuis in de heuvels het bezoek ontvangen van twee weesmeisjes, Basanti en Mausami. Hebben die ons doen lopen! Ik denk dat we ze te veel verwend hebben : nu missen we ze erg!

Reena Roy, een blind meisje van 11, is zopas teruggekeerd naar de Blindenschool van het Leger des Heils. Zij werkt er zeer goed. Wij hebben haar dit jaar een braille-horloge gekocht. Uma Shankar, een jongetje van 6, is dit jaar bij ons gekomen. Hij heeft nog zijn beide ouders en toen hij die moest verlaten vloeiden de tranen overvloedig. Kishore, die 17 jaar is en nooit gestudeerd heeft, gaat nu naar school. We hopen hem een beroep aan te leren, maar ik vrees dat hij niet zal blijven. Het is zelfs mogelijk dat hij wordt teruggezonden want hij kauwt graag op tabaksblaren.

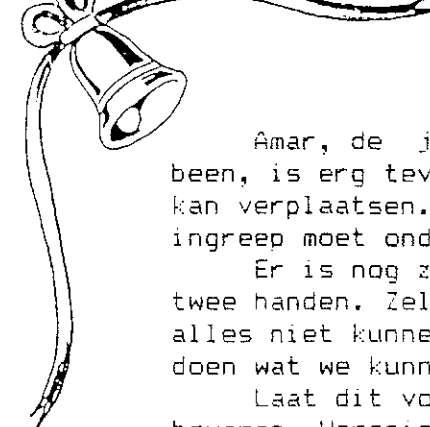
Nichodemus, die gehandicapt is, is nog altijd in het Instituut voor mindervalieden waar hij langzaam vooruitgaat. Tijdens het verlof verblijft hij bij ons. Vanaf volgend schooljaar zullen wij ook Lucy naar dit Instituut zenden om haar studies verder te zetten. Lucy is verlamd vanaf het middel tot aan de voeten. Zij is heel actief en zeer intelligent. Gulpi, die een misvormde been heeft, zal haar naar dit Instituut vergezellen.

Ik heb zopas een bezoek gebracht aan de school "Boys and Girls" in de stad, die door 8 van onze "normale" jongens wordt bezocht. Vier van hen zijn wezen en zij verblijven bij ons tijdens de schoolvakanties. Zij verschaffen ons veel vreugde.

Ik meen u al verteld te hebben dat de Bengaalse basisschool van Jesu Ashram nu onder de leiding staat van Br. M. Hawkins, een jezuiet. Deze school heet nu Jesu Niketan. Twee maaltijden per dag worden hen nu nog geleverd door Jesu Ashram. Indien dit niet gebeurde zouden sommige arme kinderen verplicht zijn thuis te blijven om hun ouders te helpen bij het oogsten en het steenkappen.

In het leprozenhuis zijn er twee aardige meisjes. Beide handen van Sabriti en één hand van haar zus Renu zijn erg verschrompeld. Dit is één van de nevenverschijnselen van melaatsheid. Dit is nu niet meer te verhelpen. Wij kunnen alleen nog maar de behandeling tegen lepra verder afmaken en hen leren zich te behelpen met hun vervormde handen zonder die nog erger te beschadigen.

Purna Kumari Chettri is een meisje uit Nepal dat verblijft in ons ziekenhuis voor melaatsen. Zij ziet veel af van rheumatische arthritis en is al erg gehandicapt. Alhoewel we niet veel voor haar kunnen doen trachten we toch haar wat hoop te geven. Zij lijkt gelukkig hier.

Amar, de jongen die een heilkundige ingreep heeft ondergaan aan zijn been, is erg tevreden dat hij verlost is van zijn plaaster en zich nu hinkend kan verplaatsen. De operatie is gelukkig geslaagd, zodat hij geen nieuwe ingreep moet ondergaan.

Er is nog zoveel te doen dat wij zouden willen doen, maar we hebben maar twee handen. Zelfs wanneer er tweemaal meer zou gepresteerd worden als nu zou alles niet kunnen gerealiseerd worden. Wij trachten dus zo goed mogelijk te doen wat we kunnen.

Laat dit voldoende zijn voor deze keer. Moge de Heer waken over u en u bewaren. Verenigd met u in gebed.

Broeder Bob.

Het Gezin, weg naar de Kerk

"H. Maagd Maria, Moeder van de Kerk, wees ook de Moeder van onze gezinnen. Dat met uw moederlijke hulp alle christelijke gezinnen ware "kleine Kerken" mogen worden waarin het mysterie van de Kerk van Kristus herleeft en wordt weerspiegeld! Gij die de dienstmaagd zijt van de Heer, wees het voorbeeld van nederige aanvaarding van Gods wil! Aan U, lijdende Moeder aan de voet van het kruis, vragen wij de pijn te verlichten en de tranen te drogen van zij die treuren omwille van de moeilijkheden in hun gezin!

Dat Christus de Heer, Koning van het heelal, Koning van de gezinnen, aanwezig moge zijn, zoals in Kana, in elk christelijk gezin om het Zijn licht, vreugde, gemoedsrust en kracht mee te delen. Dat elk gezin op zijn eigen manier moge bijdragen tot de vestiging van Zijn rijk in de wereld.

Aan Christus, aan U Maria, aan Jozef, vertrouwen wij onze gezinnen toe".

(Gebed van Johannes-Paulus II)

Beeldhouwwerk van de hand van Yves Lepape (Tours, Frankrijk), geschonken aan Matigara door families met adoptiekinderen uit Matigara. Het beeld kwam toe in Jesu Ashram daags voor Kerstmis. Het stelt Jezus voor die, op voorspraak van Maria, de kinderen en de zieken verwelkomt.

Leef eenvoudig,

-5-

zodat anderen eenvoudigweg kunnen leven

door Ashley Nazareth.

"Er was eens een rijk man die in purper en fijn linnen gekleed ging en iedere dag uitbundig feest vierde, terwijl een arme, die Lazarus heette, met zweren overdekt voor de poort lag. Hij verlangde er naar zijn honger te stillen met wat bij de rijkkaard van de tafel viel." (Luc. 16, 19-21)

Wij leven in een immens dorp. Dankzij de moderne communicatie- en transportmiddelen die nog steeds verbeteren, wordt de wereld altijd maar kleiner. Elke belangrijke gebeurtenis, waar ook ter wereld, is dadelijk bekend en wordt overal besproken.

ONZE WERELD IS ONRECHTVAARDIG.

Wat ons in dit grote dorp vooral treft zijn de ongelijkheid en de flagrante tegenstrijdigheden. Miljoenen mensen sterven van honger. Duizenden anderen sterven dagelijks van een of andere ontbering. Nochtans is het bewijs geleverd dat de wereld beschikt over een reusachtige productiecapaciteit en over grote voorraden grondstoffen, voldoende om iedereen op de aarde een menswaardige levensstandaard te bezorgen.

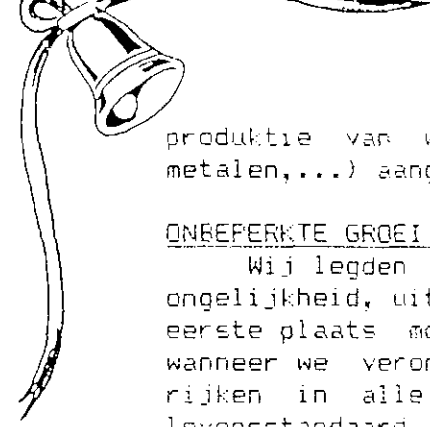
Een meer gedetailleerde studie leert ons dat de rijke landen, die slechts 25% van de wereldbevolking vertegenwoordigen en die zich hoofdzakelijk op het noordelijk halfrond bevinden, meer dan 75% verbruiken van alle grondstoffen die jaarlijks in de wereld geproduceerd worden. De derdewereldlanden leveren hiervan een groot deel. Zij offeren hun velden, hun arbeid en hun kapitaal op aan de productie van basisgoederen voor de export, terwijl die eigenlijk zouden moeten worden aangewend om aan hun eigen behoeften te voldoen. Die basisgoederen belanden in de rijke landen, waar ze tot consumptiegoederen worden verwerkt. Grote hoeveelheden staal, kunststoffen en energie worden gebruikt voor de bouw van buildings, zwembaden en grootwarenhuizen.

Vijfenzeventig procent van de wereldbevolking leeft in arme landen. Deze mensen hebben een levensstandaard die lager is dan 10% van deze van een inwoner van een rijk land. Daarenboven stijgt nog steeds het aantal mensen dat honger lijdt of ondervoed is. Daarbij komt nog de afwezigheid van aangepaste medische verzorging en van drinkwater. Nochtans beschikt elk land over voldoende hulpmiddelen om de honger te bestrijden.

De kloof tussen arm en rijk wordt in de ontwikkelingslanden zelf steeds maar groter. Zo zijn in India bijvoorbeeld alle winsten die sedert de onafhankelijkheid werden gerealiseerd ten goede gekomen aan 10 tot 15% bevoorrechten, terwijl de situatie van de anderen niet veranderd, zelfs verslecht is. Ruim de helft van de bevolking moet het stellen met een inkomen beneden het bestaansminimum. Zij doorstaan honger, ondervoeding, ziekte en zijn onvoldoende gehuisvest en gekleed.

DE ONGELIJKHEID VERDOORZAAKT CONFLICTEN.

De tegenstelling tussen arm en rijk is een bron van conflicten. Als miljoenen mensen honger lijden, ziek zijn of worden uitgeput en wanneer de vrucht van hun arbeid wordt verdeeld onder een minderheid rijken is het niet te verwonderen dat deze mensen wrokkig en opstandig worden en zelfs overgaan tot openlijk geweld. De sociale spanning en de onveiligheid die dit veroorzaakt zijn de eerste aanleiding tot de wapenwedloop. Elk jaar worden over de hele wereld astronomische bedragen uitgegeven voor fabricatie en aankoop van wapens. De "New Internationalist" becijferde in 1982 dat de wereldwijde uitgaven aan wapens gedurende twee weken volstonden om iedereen op deze planeet het hele jaar door te voorzien van het nodige voedsel, drinkwater, medische verzorging en een menswaardig onderkomen. Door de

produktie van wapens worden heelwat grondstoffen (zilver, brandstoffen, metalen,...) aangewend voor onproductieve doeleinden.

ONBEPERKTE GROEI IS ONHOUDBAAR

Wij legden al uit hoe de toestand op de wereld gekenmerkt wordt door ongelijkheid, uitbuiting en conflicten. Hoe kan dit worden verholpen? Op de eerste plaats moeten wij ons bewust worden van de denkfout die we maken wanneer we veronderstellen dat de welvaart onbeperkt kan stijgen, dat de rijken in alle vrijheid kunnen genieten van hun weelde en hun hoge levensstandaard, en dat de armen uiteindelijk die levensstandaard wel zullen inhalen om dan tenslotte allemaal te belanden in een toestand van comfortabele overvloed.

Wij hebben het feit onderschat dat de voorraad grondstoffen van onze planeet niet onuitputtelijk is. Sinds de tweede wereldoorlog worden die op een dramatische wijze uitgeput, dit ten gevolge van het helse tempo waarmee de industrialisatie, die de vraag naar niet-levensnoodzakelijke verbruiksgoederen tracht te volgen, voortschrijdt. Midden volgende eeuw zullen haast alle grondstoffen uitgeput zijn, met uitzondering van kolen en aluminium. Terwijl sommige materialen kunnen worden teruggewonnen door recycling, zal de voorziening in petroleum en aardgas kritiek worden. Een egoïstische en kortzichtige economie heeft de wereld in een onstabiele en berooide toestand gebracht. Onze overleving wordt afhankelijk van de ontdekking van alternatieve energiebronnen en materialen die kunnen worden herbruikt.

Er is nog een andere reden waarom de idee van een steeds groeiende produktie en consumptie niet kan standhouden. De ecosfeer - het aardoppervlak en de luchtlaag daarboven, zonder dewelke geen enkele levensvorm mogelijk is - wordt vergiftigd door het afval van onze industriële en materialistische beschaving. De ecosfeer kan niet onbegrensd de verontreinigingen dulden. Men denkt dat die grens op sommige plaatsen al overschreden is, waardoor plant, dier en mens groot gevaar lopen.

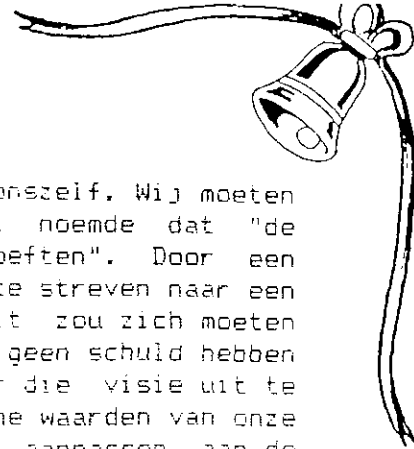
VAN CONSUMPTIE NAAR BEHOUD.

Het is duidelijk dat de hebzucht van de rijken het evenwicht van de wereld verstoort. Als wij willen overleven moeten wij ons vragen stellen over die levenswijze die gericht is op consumptie en op rijkdom. Een logisch alternatief hiervoor is de illusie van de onbeperkte groei te vervangen door een visie die gericht is op het behoud van de natuurlijke rijkdommen van onze aarde.

Het spreekt vanzelf dat deze houding gepaard gaat met een vermindering en zelfs een stopzetting van niet-productieve activiteiten zoals het maken van wapens, de publiciteit, de mode, enz... Deze visie zet er ons toe aan te streven naar een wereld waarin de rijkdom eerlijker wordt verdeeld, waar voorzien wordt in de behoeften van iedereen en dit op grond van gelijkheid en met respect voor de menselijke waardigheid.

Voor de smisten zou de verbetering van de materiële welvaart zich vertalen als een vollopen van de basisebehoeften en een vermindering van de stress in hun leven. Aan de andere kant van de schaal belandt men in een situatie waar een verhoging van de materiële rijkdom eigenlijk de kwaliteit van het leven aantast.

Een verandering in de zin van een verlaging van de levensstandaard kan in feite een verhoging van de kwaliteit van het leven veroorzaken. Het leven wordt rijker als er meer plaats is voor ontspanning, voor een aangename werksfeer, voor een intenser gemeenschapsleven. Men zal ontdekken dat echte vervulling te vinden is in creativiteit, in cultuur, in uitbouw van de relatie met de medemens, in rijkdom van de menselijke geest. Het egoïsme en de drang naar steeds meer moeten plaatsmaken voor een verlangen om te delen, om samen te werken en om te ijveren voor sociale en economische rechtvaardigheid.

ANDERS GAAN LEVEN.

Maar waar beginnen? Het beste vertrekpunt ligt bij onszelf. Wij moeten eenvoudiger gaan leven, soberder en zuiniger. Gandhi noemde dat "de vrijwillige en geleidelijke vermindering van de behoeften". Door een eenvoudige levenswijze geven we uiting aan onze opvatting te streven naar een rechtvaardiger verdeling van de welvaart. Onze solidariteit zou zich moeten richten op de hele mensheid, maar in het bijzonder op wie geen schuld hebben aan de erbarmelijke toestand waarin zij leven. Door voor die visie uit te komen plaatsen we een vraagteken achter de materialistische waarden van onze maatschappij. Wij zouden dus onze eigen wensen moeten aanpassen aan de beperkte voorraden grondstoffen en energie.

Een soberder leven steunt grotendeels op gezond verstand : aandacht hebben voor de natuurlijke hulpbronnen, de verkwisting beperken, zo weinig mogelijk kopen. Dit is eigenlijk doen wat de arme en zuinige mensen dagelijks doen. Het betekent echter ook dat, zo mogelijk, met de anderen moet worden gedeeld.

Anders leven betekent niet een leven leiden zonder enig comfort of het beoefenen van een verkeerd begrepen ascese om aan de anderen te tonen hoe goed men wel is. De kleine besparingen die men kan doen zijn natuurlijk onvoldoende om de economie van een land radicaal te wijzigen. Onze leefwijze heeft echter een belangrijke voorbeeldfunctie. Ons op deze manier afzetten tegen de gangbare opvatting kan de wijze, waarop onze maatschappij bestuurd wordt, beïnvloeden.

Men zal zich dikwijls eenzaam voelen of het slachtoffer van onverschilligheid. Maar dit kan voor wie een ideaal nastreeft een aansporing zijn om te handelen. Zo kan de inzet in kleine groepen van gelijkgezinden de idealen van het sobere leven versterken. Het kan hier gaan om groepen bestaande uit buurtbewoners, uit werknemersverenigingen of uit mensen met dezelfde ideeën - als ze mekaar maar ontmoeten met de bedoeling de problemen te onderzoeken en bij te dragen tot de oplossing ervan.

SUGGESTIES VOOR EEN SOBERDER LEVEN.

Hoe kan men beginnen soberder te leven? Zie hier enkele praktische aanbevelingen : Vooreerst beginne men met het opmaken van een inventaris van al zijn bezittingen. Welke zaken hebben we echt nodig? Heelwat dingen blijken bij nader toezicht overbodig : toestellen om het werk te vereenvoudigen maar die het werk niet echt vergemakkelijken, dingen die niet echt voldoen aan onze behoeften, zaken die een voortdurende bron van ergernis in plaats van plezier zijn, ... Het is niet de bedoeling dingen zoals mode of gadgets te verwerpen omdat ze populair zijn, maar wel om te leren selectief te zijn. Men zou alleen maar nieuwe verbruiksgoederen moeten kopen nadat men volgende vragen beantwoord heeft : Heb ik dit echt nodig? Is dit de beste manier om mijn geld te besteden? Hoeveel energie gaat dit verbruiken?

Herstel of herbruik de dingen, telkens wanneer dit mogelijk is. Zo kunnen oude enveloppen en oud papier gebruikt worden als kladpapier. Vermijd het gebruik van materialen die maar één keer kunnen dienen zoals papieren borden en servetten. Wanneer u boodschappen doet, gebruik dan geen wegwerpszakken of -verpakking. Verleen uw medewerking aan de selectieve ophaling van huisvuil.

Koop minder kleren. Denk er even over na wat u echt nodig hebt en slenk uw garderobe af. Wees op uw hoede bij het kopen van kleren die u zelden draagt.

Koop vers fruit en groenten van het seizoen en zo mogelijk van uw streek. Neem de tijd om zelf te koken in plaats van kant-en-klare maaltijden op te warmen. Gebruik een snelkookpan.

Verbruik minder benzine. Wandel of neem de fiets voor korte afstanden, dat is gezond en economisch. Neem het openbaar vervoer, vooral voor de lange trajecten. Doe eventueel aan carpooling.

Besteed een vast percentage van uw inkomen aan de armen en behoeftigen. Dit is geen aalmoes, maar een daad van rechtvaardigheid.

Wees politiek bewust en engageer u binnen die groepen die ijveren voor vrede en rechtvaardigheid.

Anders gaan leven is een levenshouding die zich langzaam maar zeker verspreidt over de hele wereld. Groepen van mensen verenigen zich en kiezen voor het behoud, eerder dan voor de consumptie. Zij zijn begaan met de toekomst van onze planeet en hopen dat uit de huidige crisis een nieuwe, rechtvaardige, wereldorde zal ontstaan.

"Beter is het een kleine kaars aan te steken, dan de duisternis te verwensen".
(Oud Chinees spreekwoord)

(Dit artikel verscheen in het dagblad "The Examiner", Bombay, 22 januari 1994.)

Nieuws uit ZANKHAV

december 1993.

Beste vrienden,

Het is weer Kerstmis en het is met vreugde en dankbaarheid dat wij u onze wensen van Hoop, Vrede en Goede Wil toesturen want u was ons een steun het ganse jaar. In deze kersttijd wensen wij veel geluk aan u en aan allen die u dierbaar zijn.

Wij delen graag met u de ogenblikken van vreugde die wij dit jaar mochten beleven. Er waren natuurlijk ook sombere momenten, maar wij hebben geleerd om van die momenten te houden en ermee te leven totdat het Licht ze verdrijft.

In de weeshuizen en in de school leveren de meisjes het hele jaar grote inspanning bij het leren van talen, wiskunde en wetenschappen. Wij hebben steeds meer meisjes die ingeschreven zijn aan de universiteit of die een beroep leren. Dit is een belangrijke verbetering van het statuut van de vrouwen die nog in stamverband leven.

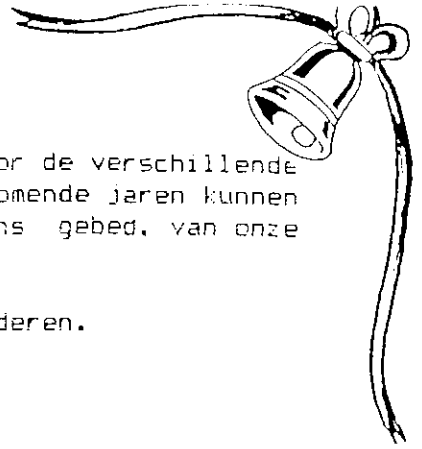
1993 was het jaar van de "Inheemse Bevolking". Wij hebben dan ook een grote inspanning gedaan om de meisjes hun eigen cultuur, taal, tradities en folklore te leren waarderen.

Wij hebben de mensen ertoe aangezet zo veel mogelijk gebruik te maken van zonne-energie voor de verlichting en voor het koken. Hierdoor zijn de vrouwen niet langer verplicht om brandhout te gaan zoeken, terwijl ook de ontbossing wordt tegen gegaan.

De vrouwenverenigingen zijn nu beter georganiseerd en zij beginnen meer verantwoordelijkheid te dragen in de ontwikkeling van de dorpen. De spaarplannen en de cursussen die zij kunnen volgen hebben voor hen een nieuwe wereld geopend die hen weer doet hopen.

Onze Zusters werken samen met de Paters om kleine christelijke gemeenschappen te stichten in de dorpen en om de bewustwording, vooral bij de jeugd en de vrouwen, aan te moedigen. Het is verheugend te zien hoe sommige vrouwen werden verkozen in de parochieraden en hoe ze daar durven opkomen voor hun mening.

Op het vlak van de gezondheid is alles erop gericht onze zieken bij te staan op weg naar hun genezing. Wij stellen hen nu vakar een behandeling voor zonder geneesmiddelen. Zij leren zich te verzorgen met geneeskrachtige kruiden en wij trachten deze geneeskunst zoveel mogelijk te bevorderen. Verschillende kinderen met een fysische handicap werden dit jaar geopereerd om hun toestand te verbeteren.

Wij danken u, Beste Vrienden, voor de hulp die wij voor de verschillende werken van u mochten ontvangen. Wij weten dat wij ook de komende jaren kunnen rekenen op uw begrip en uw liefde. Wees verzekerd van ons gebed, van onze liefde en van onze wensen voor het nieuwe jaar.

Zuster Rohini, Zusters en kinderen.

Nieuws uit ANKLESHWAR

19 december 1993.

Beste Vrienden van FZG,

Hartelijk dank aan u allen voor de waardevolle financiële hulp die u ons heet gestuurd. Dankzij dit geld kunnen wij aan wie het nodig hebben eten geven, medische zorgen verstrekken en een gepaste opvoeding geven. Ziehier dan enkele details over de toestand in Bakrol en Kalonj.

Bakrol.

Sinds november '93 is het een jaar geleden dat wij met ons project gestart zijn om aan de jongens en meisjes van Bakrol betere studiemogelijkheden te bieden. In december '92 had Zuster Anandi ons het bezoek aangekondigd van M. René Martin en zijn familie. Wij hebben met hen onze grootse plannen voor onze kinderen besproken, hen de dorpen getoond en de situatie laten zien zoals ze is. Wij hebben samen de financiële hulp besproken die wij nodig hebben. Ook de Zusters hebben zich ingezet om onze dromen te verwezenlijken.

Wij hebben een koppel aangenomen dat instaat voor de keuken en voor de studiebewaking. Deze mensen zorgen ook voor de controle van de dorpschool waarvan het niveau dankzij hen sindsdien is verbeterd. Zij zijn erg toegewijd: zij zorgen niet alleen voor het eten en de studie van de kinderen, maar hebben ook een goede instelling tegenover het gebed. De Heer belooft wie van Hem houden en op Hem betrouwen.

De internen worden regelmatig bezocht door de verantwoordelijke Zuster. Wij organiseren regelmatig kleine kampen voor de internaten. Hier kunnen de kinderen hun talenten (zang, dans,...) tonen. Zij tuinieren ook. In het dorp Bakrol is er voldoende plaats rond de huizen, zodat hier een mooie tuin kon worden aangelegd. Er is ook een moestuin. Naast de keuken van de internen bevindt zich een put.

Alonj

Hier beschikken wij niet over een terrein rond het centrum. Dit is een probleem. Wij vragen u dan ook ervoor te willen bidden dat wij een geschikt terrein zouden vinden om aan de kinderen van Alonj dezelfde kansen te geven als aan die van Bakrol. Zo kunnen de beide internaten zich op dezelfde wijze ontwikkelen.

Wij vertellen de kinderen dat de Heer voor hen een liefhebbende Vader is en dat Jezus is gekomen om alle mensen te verlossen. Elk jaar zullen wij u een verslag sturen van onze activiteiten, samen met een financiële balans. Onze Zusters danken u nogmaals en bidden voor u. Ook de kinderen van onze internaten bidden voor u.

Moge de Heer u zegenen.

Zuster Magdalen, de Zusters en de kinderen.

Nieuws van St Catherine's Home ANDHERI - BOMBAY

27 Februari 1994.

Op dit ogenblik is het Home overvol met ouders en hun geadopteerde kinderen die ons een bezoek brengen. Het is verheugend vast te stellen hoe goed de kinderen zijn geëvolueerd. Deze morgen hebben we het bezoek ontvangen van de familie Roquilly met hun twee geadopteerde dochters (Céline, 18 jaar en Audrey, 16 jaar) en hun twee biologische kinderen (Agatha, 15 jaar en Antoine, 13 jaar). Zij hebben de ganse dag met ons doorgebracht en de tranen rolden toen ze ons verlieten. Nog twee andere families uit Frankrijk verblijven enkele dagen bij ons. Het zijn de familie Dancer met hun drie kinderen en de familie Carrette met twee kinderen.

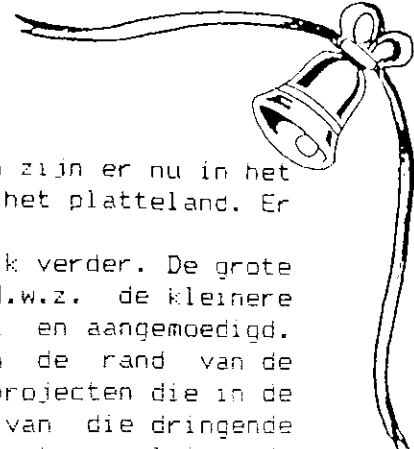
De Indische adopties zijn een echte zegen, want de kinderen kunnen in een familie geplaatst worden als ze nog heel jong zijn. U gelooft het misschien niet, maar de lijst van Indische families die wachten op een adoptie is erg lang. De mentaliteit van de mensen hier is snel veranderd. De kandidaat-adoptanten zijn meestal jonge ontwikkelde paren die de kinderen en de familieleden op de adoptie willen voorbereiden.

Er is zoveel te vertellen dat ik niet weet waar te beginnen. Enkele Zusters van onze kloostergemeenschap worden al een dagje ouder en worden geplaagd door ziekte. Met de jonge Zusters vormen wij een open en gastvrije gemeenschap, klaar om nieuwe uitdagingen aan te gaan. In de school zijn er enkele veranderingen te melden. Na bijna drie jaar strijd hebben wij van de Dienst Opvoeding belangrijke vergunningen gekregen. Ziehier wat meer uitleg hierover :

Het merendeel van onze kinderen volgt de middelbare school in het Marathi omdat bijna iedereen afkomstig is uit een Marathi- of een Hindi-milieu. In het Home leren zij Engels en in de school (zelfs de Marathi-school) is Engels een keuzevak. Buiten onze eigen kinderen komen steeds meer kinderen uit de sloppenwijken naar ons toe. Wij ontvangen subsidies van de overheid voor de scholieren van de middelbare school. Wij beschikken ook over een toegewijde equipe leraars. De middelbare scholen in het Engels hebben veel succes, maar weinig kinderen van het Home gaan hier naartoe. De meesten komen van buiten het Home. Uiteindelijk hebben wij de officiële toelating gekregen om de Engelse school te sluiten, beginnend met niveau I, vanaf juni '94. Wij hebben al twee afdelingen in de sectie Marathi van niveau I tot IV en in juni '94 zullen wij een tweede afdeling op niveau V kunnen openen. Zo beschikken we binnen enkele jaren over een volledige middelbare school in het Marathi met twee afdelingen van niveau I tot X. De voormiddag wordt gewijd aan de lagere middelbare klassen en de namiddag aan de hogere middelbare. Onze plannen worden zo geleidelijk aan verwezenlijkt. Wij hebben een overeenkomst getroffen met St-Blaise (dit is onze parochie en de dichtstbijzijnde katholieke school) ingeval er kinderen zouden zijn uit een Engelstalig milieu. Wij onderhouden zeer goede contacten met die parochie, want wij werken in de parochieraad en bovendien zijn sommige Zusters erg actief in de BCC-beweging (Basic Christian Communities).

Onze gemeenschap doet zeer positieve ervaringen op sinds onze Zusters buiten zijn gaan werken (parochie, B.E.C.C., de "open school",...). Wij zouden ons nog willen bezighouden met één of twee andere bisschoppelijke scholen in de sloppenwijken.

Onze afgevaardigden bereiden zich voor op het Algemeen Kapittel en wij zijn begonnen te bidden opdat alles goed zou verlopen. De Aziatische samenkomst, waaraan ik gelukkig mocht deelnemen, was erg nuttig. Ik was ook blij enkele gemeenschappen te kunnen bezoeken in de provincie Calcutta. Zij

hebben daar een lange weg afgelegd : meisjes uit de stammen zijn er nu in het Noviciaat getreden en talrijke projecten werden gestart op het platteland. Er waren ook meer scholen dan vroeger.

In de provincie Bombay gaat de strijd zoals gewoonlijk verder. De grote kloostergemeenschappen zowel als de zopas opgerichte, d.w.z. de kleinere gemeenschappen in het binnenland, moeten worden versterkt en aangemoedigd. Enkel zo zullen wij de mensen kunnen bereiken die aan de rand van de maatschappij leven. Wij trachten natuurlijk ook de grote projecten die in de sloppenwijken lopen tot een goed einde te brengen. Een van die dringende projecten is de "open school", waarvoor we de nodige documenten snel in orde trachten te krijgen, zodat de bouwwerken onmiddellijk kunnen beginnen. Wanneer die eenmaal begonnen zijn, kunnen we denken aan andere projecten zoals het Secretariaat van de Katholieke Verpleegsters, de Vrouwen in Nood en een Sociale Dienst. Ik ben bijzonder gelukkig dat het Home gastvrijheid mag verlenen aan Vrouwen in Nood en aan de Sociale Dienst. Langs deze twee organisaties zullen we veel vrouwen, meisjes en kinderen kunnen bereiken.

Ik denk dikwijls aan u. Vriendelijke groeten van ons allen

Zuster Pushpa.

Kinderprostitutie

Volgens de Conventie over de Rechten van het Kind, die eenparig in de Verenigde Naties werd aangenomen, slaat de term "kind" op jongens en meisjes van minder dan 18 jaar. Nog altijd volgens deze Conventie is kinderprostitutie het aansporen of verplichten van kinderen tot illegale seksuele daden. Er dient aangestipt dat er in de meeste landen wetten bestaan die geacht worden de kinderen te beschermen.

Kinderprostitutie is een betrekkelijk nieuw fenomeen dat zowel voorkomt in de ontwikkelde als in minder ontwikkelde landen. Van de hele menselijke gemeenschap vormen kinderen de meest kwetsbare groep, die gemakkelijk kan worden uitgebuit.

Om de kinderprostitutie in onze moderne tijd te begrijpen mag men niet vergeten dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen alle vormen van verwaarlozing en misbruik zoals incest, verkrachting, geweldpleging, alcoholisme, analfabetisme, onbekwaamheid om zich aan te passen aan het familiaal milieu, ongewenste invloeden van binnen of buiten de familiekring. Het is dus moeilijk van prostitutie te spreken zonder rekening te houden met die andere factoren die het kind hiertoe kunnen brengen.

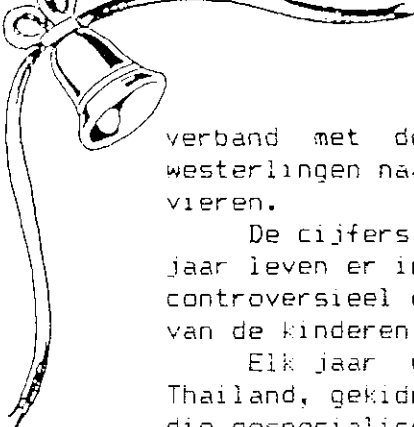
De bewering dat kinderprostitutie een cultureel verschijnsel is, eigen aan bepaalde landen en waardoor het kind en zijn familie worden verlost uit de miserie, is een mythe die door de buitenlandse klanten levendig wordt gehouden om hun geweten te sussen.

Bepaalde landen bevorderen het toerisme om hun economische crisis te boven te komen. Zij bedienen zich op een openlijke of bedekte wijze van de prostitutie als publiciteitsmiddel, waarmee zij rekenen op een duizelingwekkende groei van het sextoerisme.

De grote financiële middelen waarover de buitenlandse klant beschikt laten hem toe zich te gedragen als een koning in deze landen, die steeds meer afhankelijk zijn van buitenlandse deviezen.

De vrees voor aids draagt ertoe bij dat de vraag naar jongere kinderen steeds maar toeneemt. De klanten kunnen zich een jong meisje betalen samen met de zekerheid niet door aids te worden aangetast. Talrijk zijn de kleine meisjes die hun eerste seksuele ervaring in de prostitutie opdoen onder dwang.

Thailand heeft thans 56 miljoen inwoners, waarvan er 8 miljoen in de hoofdstad Bangkok leven. Dit land heeft een twijfelachtige reputatie in

verband met de prostitutie en de sexhandel. Elk jaar reizen duizenden westerlingen naar het Land van de Glimlach om hun seksuele fantasmen bot te vieren.

De cijfers : 800.000 volwassen prostitués, 250.000 kinderen jonger dan 16 jaar leven er in de clandestiniteit. De prostitutie van de volwassenen is een controversieel onderwerp dat wij nu niet behandelen, maar tegen de uitbuiting van de kinderen vechten wij nu al gedurende 5 jaar.

Elk jaar worden talrijke kinderen weggevoerd uit hun dorp in Noord-Thailand, gekidnapt aan de Chinese of de Birmaanse grens door agentschappen die gespecialiseerd zijn in deze nieuwe vorm van slavernij. Deze kinderen worden gemanipuleerd, slecht behandeld, opgesloten in bordelen of in clandestiene fabrieken. Zij verdienen een hongerloon, dikwijls niet meer dan een kom rijst, waarmee ze moeten overleven.

Sommige kinderen verlaten uit eigen beweging hun dorp in de hoop wat geld te verdienen in de lichtstad en komen zo terecht bij de twee miljoen verschoppelingen van de hoofdstad. Anderen verlaten hun dorp met de toestemming van hun familie en met een arbeidscontract dat hen door een agentschap is aangesmeerd. De ouders hopen zodoende dat de materiële toestand van hun kind zal verbeteren en dat het er wat zal van bijleren. Deze mensen zijn totaal onwetend over de ware toedracht van het werk dat hun kind is beloofd. Het restaurant waar het kleine meisje moest werken is in werkelijkheid een bordeel en de toekomstige kleine gids wordt opgesloten in een clandestiene fabriek.

In 1991 hebben we een Centrum voor de bescherming van de kinderen geopend voor een duizendtal meisjes van 6 tot 16 jaar. Daarvan leden er 84% aan seksueel overdraagbare ziekten : gonorrhoe en syfilis, 20% waren seropositief. Er waren 80% kinderen die het syndroom van Silverman vertoonden, d.w.z. brandwonden met sigaretten, sporen van scheuringen, niet verzorgde oude breuken. Zij vertoonden allen tekenen van zware depressie.

Dit kort overzicht schetst een beeld van de gruwelijke toestand waarin deze kinderen verkeren, nadat de Conventie van de Rechten van het Kind eenparig werd aangenomen door de Algemene Vergadering van de UNO.

ONDER HET TOEZIEND OOG VAN HET WESTEN

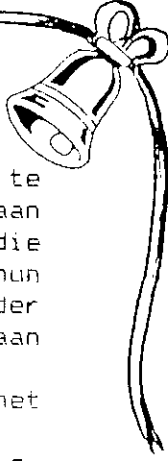
Als de westerlingen ter plaatse willen genieten van de laatste slavernij van de 20ste eeuw wordt hen daarbij de weg gewezen door tijdschriften als Spartacus of Sexmaniac die in detail vertellen waar dit mogelijk is. Sommige touroperators en Europese reisagentschappen leveren de adressen, maar ook de catalogus met vrouwen en kinderen.

Sinds september 1990 ben ik verbonden aan het Centrum voor de bescherming van de kinderen. Dit is een Thailandse vereniging die strijdt tegen de tentakels van deze reusachtige inktvis van de kinderhandel. Deze actie kan worden gevoerd dankzij de steun van de Europese Gemeenschap, van Artsen zonder Grenzen en van François-Xavier Bagnoud.

Ons werk bestaat uit het verzamelen van informatie die moet toelaten de plaats te bepalen waar de kinderen worden vastgehouden, om ze dan te bevrijden met de hulp van de plaatselijke politie. Dit werk is niet zonder risico : de Chinese mafia ziet niet graag een van zijn gemakkelijke bronnen van inkomsten opdrogen. De wraakacties zijn dan ook talrijk, maar hebben de Thailandse hulpverleners nooit ontmoedigd.

De bevrijde kinderen verkeren meestal in een erbarmelijke toestand. Zij worden medisch en psychologisch begeleid en men gaat op zoek naar de familie. Het tweede luik van het programma legt de nadruk op preventie. De kinderen zijn meestal afkomstig uit het noorden van het land en daarom werken wij preventief bij de stammen in de bergen. Een groep van CPOR bezoekt de dorpen en sensibiliseert de families voor de gevaren van kinderhandel.

Wij hopen dat gelijkaardige programma's kunnen worden gestart in andere streken van Azië die door deze plaag getroffen worden. Maar het is zeker zo

dringend hier bij ons strategieën te ontwikkelen om de pedofilie te lijf te gaan. Het is verkeerd te menen dat pedofielen die naar het buitenland gaan zich tevreden stellen met Thaise of Braziliaanse kinderen. De sextoeristen die wij de voorbije vier jaar hebben ontmoet, hadden al kinderen misbruikt in hun eigen land. Onze maatschappij heeft tot nu toe geweigerd om dit probleem onder ogen te zien. Een probleem dat zo groot is, verstoppen of weigeren er iets aan te doen betekent de veroordeling van duizenden kinderen.

In België raakt één geval per week bekend. Maar hoeveel zien er nooit het daglicht?

In Noord-Amerika worden al maatregelen genomen : gevangenis-ziekenhuis, centrum voor hulpverlening, therapie...

Het is dringend nodig dat de bescherming van de kinderen een prioriteit vormt voor onze Europese regeringen. En dat is nog niet het geval vandaag!

U kunt onze actie financieel steunen door storting van uw gift op rekening 240-0860784-10 ten name van

Famille sans Frontières ASBL

met vermelding : Project MFR, Bangkok

U ontvangt een fiscaal attest voor giften vanaf 1.000 BEF.

Marie-France Botte

Nieuws uit GUNTUR

Bisdom GUNTUR

18 februari 1994.

Beste Mijnheer Martin,

Dat de Heer u zegene met vrede en vrede. Ik hoop dat met u alles goed gaat.

Ik ben gelukkig u te kunnen melden dat de bouw van de 4 klaslokalen voor de Hogere School van Rayavaram beëindigd is. Ik heb mij persoonlijk naar daar begeven en er de lokalen ingezegend op 18 januari 1994. De bouw heeft langer geduurd dan voorzien, door de overplaatsing van de parochiepriester, mij lag aan de basis van het project en enkele maanden zijn verlopen alvorens zijn opvolger volledig was ingewerkt.

Hierbijgevoegd stuur ik u twee foto's van de bouw : de 4 klaslokalen, een kleine berging op de benedenverdieping, een klein waterreservoir op het terras en de trap naar het terras.

Al het geld dat u ons hebt overgemaakt werd besteed aan dit project. Nu moeten de lokalen nog uitgerust worden met banken en lessenaars. Wij zijn op zoek naar hulp hier ter plaatse voor de aankoop van die meubels.

Ik zou u willen danken, u en alle leden van F.z.G., voor uw milde steun die ons heeft toegelaten dit project te verwezenlijken. Wij stellen de belangstelling die u betoont voor onze werken erg op prijs.

Het personeel en de studenten van de Hogere School zijn u erg erkentelijk voor uw hulp.

Wij bidden de Heer dat Hij u zegene.

Gali Bali

Bischof van Guntur.